

[Indenrigsministeren.]

som alle andre har i Forvejen. Man maa jo erindre, at det ærede Medlem Hr. Bindslev ikke sidder her og skal afgøre, om Skatten skal udskrives eller ikke, nej, det ærede Medlem sidder her som Landsrepræsentant, som Rigsdagsmand og skal afgøre, om det er rimeligt, at Københavns Kommune faar den Frihed i den nuværende Situation, som alle Kommuner i øvrigt har paa dette Omraade. Altsaa, jeg synes, det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen skal sige: Svar udbedes.

Maa jeg i øvrigt i Fortsættelse af, hvad jeg sagde om Forholdet mellem København og de øvrige Kommuner, sige til det ærede Medlem Hr. Bindslev — der mente, at han pludselig var Ordfører ikke blot for sig selv, men for alle Partier i Københavns Kommunalbestyrelse — med Hensyn til den Regning, han har præsenteret i „Berlingske Tidende“s Kronik, at jeg maa gaa ud fra, at Københavns Kommune som en Række andre Kommuner mener at kunne pege paa forskellige Omraader, hvor de burde have større Fordele i Forholdet til Staten. Københavns Kommune har ogsaa fra Tid til anden rejst nogle af disse Spørgsmaal, og det gør den maaske igen. Det siger jeg ikke noget som helst til, det er kun rimeligt. Men saa maa der selvfølgelig optages en Forhandling om Københavns Stilling i det hele taget over for Staten, og her har det været min Pligt at sige til det høje Ting, at man maa ikke paa dette Omraade lade sig vejlede af en ensidig Fremstilling som den, der her er givet af det ærede Medlem, men man maa tage alle de andre Forhold med i Betragtning.

Der var en af det ærede Medlem Hr. Bindslevs Bemærkninger, der morede mig. Det var den, at saadan havde Staten mishandlet København, at Staten endogsaa til Gengæld for, at den skulde give 40 000 Kr. til Overpræsidiets Sekretariat, havde sikret sig 100 000 Kr. fra Københavns Kommune som Tilskud til Luftfartsselskabet. Nej, jeg føler mig overbevist om, at saa taabelig er man ikke i København, at man for at opnaa 40 000 Kr. paa eet Omraade betaler 100 000 Kr. paa et andet. Der maa sikkert have været andre Forhold — jeg kender i øvrigt ikke Tilfældet —, som gjorde det rimeligt, at København deltog i Udgifterne til Luftfarten, der er af saa stor Betydning for København som By. I øvrigt kan jeg slet ikke tro, at det forholder sig rigtigt. Det var jo det ærede Medlem Hr. Krag, der var Indenrigsminister, dengang de 40 000 Kr. blev sat paa Statens

Budget, og at han med konservativ Bistand — de Konservative var jo dengang Støtteparti — skulde have mishandlet Københavns Kommune saa grusomt, det er utænkeligt —, det vilde slet ikke ligne det ærede Medlem Hr. Krag, her maa jeg tage ham i Forsvar.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev og det ærede Medlem Hr. Aksel Møller fremsatte derefter nogle Bemærkninger angaaende Udgifterne til det civile Luftværn. Det ærede Medlem Hr. Bindslev sagde i den Forbindelse, at det var alle Partier i Københavns Kommune, der kom med denne Regning til Staten. Ja, det er selvfølgelig saaledes paa dette Omraade som paa alle andre, at man gerne vil have saa meget erstattet af den Slags Udgifter som muligt, men det er jo ikke det, det her drejer sig om. Det, det her drejer sig om, er, at det ærede Medlem Hr. Bindslev som Rigsdagsmand kommer og siger: Det er jo rene Forsvarsudgifter, og det er fuldkommen urimeligt, at Kommunen skal betale noget af det — skønt det dog sker i næsten alle de europæiske Lande.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller mente, at jeg ogsaa kunde sige til mine Partifæller i Københavns Borgerrepræsentation og til det ærede Medlem Hr. Rager, at de lige saavel som det ærede Medlem Hr. Bindslev skulkede, naar Regningen skulde betales. Det er jo to forskellige Spørgsmaal, hvordan man ønsker, at Udgifterne skal erstattes Københavns Kommune, og om de skal betales eller ikke.

Jeg maa sige, at jeg har aldrig hørt andet, end at mine Partifæller i Københavns Kommunalbestyrelse og det ærede Medlem Hr. Rager er ganske enige om, at hvad man mener det nødvendigt at sætte i Værk paa det Omraade — og det konservative Parti har jo sat det størst mulige Pres paa her paa alle Punkter —, skal ogsaa betales. Der er den afgørende Forskel mellem mine Partifællers Standpunkt og det ærede Medlem Hr. Bindslevs Standpunkt, at mine Partifæller, naar det nu er fastslaaet, at disse Udgifter skal fordeles paa den Maade, siger, at saa skal de selvfølgelig ogsaa betales, medens det ærede Medlem Hr. Bindslev derimod siger i „Berlingske Tidende“, at det er uafviseligt, at der maa tilvejebringes nye Penge. Her i Rigsdagen henviser han til, at det kun kunde ske paa tre Maader: ved at tidligere Opsparinger opspises, ved Optagelse af nye Laan eller ved at overføre Underskuddet til det kommende Aar. Det er det, jeg kalder en køn Kommunalpolitik.